

NHÀ HÀNG BAN CƠM TÂY

MỞI LẬP TẠI

TRUNG-CHAU LỮ-QUAN

KINH TRÌNH QUÍ KHÁCH RÕ:

Tôi mới lập tại Trung-châu lữ-quan (Hôtel Central) một nhà bán cơm Tây và rượu Tây, tôi có kêu được một người nấu ăn Hải-nam thiệt là một tay nấu ăn thiện nghệ trước kia có làm chef đầu bếp tại nhà Xet các quan võ trên Saigon.

Tôi có làm mái hiên để quý khách uống rượu, mái hiên này nhờ được ở giữa hai đường đại lộ và lại cao ráo, nên mát mẻ không đau nắng. Có nhiều vị ở Saigon Cholon xường Cantho, đến nhà hàng TRUNG-CHAU thấy cách chưng bày vén khéo và hành khách vô ra đông đảo thì đặt tên là *Continental Cantho*.

Khăn ăn nấp bàn và mọi vật trong nhà hàng đều vèngvang tinh khiết luôn luôn, còn trong phòng ăn, tôi có đặt nước máy, để cho quý khách rửa tay, giờ nào cũng có nước.

Kính xin quý khách có dịp đến Cantho tiện bước ghé nhà hàng TRUNG-CHAU LỮ-QUAN một phen tôi sẽ ân cần tiếp rước.

NHÀ HÀNG TRUNG-CHAU CANTHO

Kính cáo

còn chỉ lâu!

Vậy ai là cha là mẹ... xe điện, phải dựa vào các nghĩa về sự lợi hại của xe cho nó nghệ mà nghĩ sự rủi ro xảy đến

Gladiol
ĐẶT XE MÁY VÀO...

Có một câu chuyện... là con nhà có ăn... chạy rất mau, khi qua khỏi cầu Bong (Đakao); lối vài trăm thước xây gộp một cái xe bò, phần thì dốc hẳn, lại xe đạp mạnh có tròn, xuống dốc chạy rất mau. Các Bà... tránh cái xe bò rồi đầu có một cái xe hơi đi chơi, ở lối miệt Thủ-Đức chạy về Saigon, xe chạy cũng mau, khi xe trở lại thấy câu bé liền siết thắng lại, nhưng thắng xe không ngăn cho máy nên cũng còn tròn. Lúc bán loạn câu bé giật mình đảo qua đảo lại; nhờ trong xe bò đảo nhàu

vô. Khi xe câu bé xấp với xe bò rồi thì thấy câu bé nhào xuống đất chưa thì máu kết trong xe máy. Ôi thôi! xe máy gây mà câu bé ấy ngồi đây không nói chi nam rên la. May có người trên xe hơi xuống đỡ câu bé lên thì coi... câu bé bị kẹt vào... xe gây lỗi doan người ấy chờ giùm thăng vào nhà-tương mà bán bộ. Rồi rồi câu bé cha mẹ ở đâu; rồi n. trời mới đi danh giấy thép cho cha mẹ câu bé ấy hay.

Tôi nghiệp câu bé này ác sau phải chịu tất cả chi phí.

Đó xin mấy câu bé có đi xe máy hãy đề phòng cho lắm.

Đây xin đề lời khen người đi xe hơi rất hảo tâm, có lòng tốt mà thương xót giúp giùm trong lúc trẻ em này bị việc rủi ro như vậy

Trịnh-lấn Phát

Ai được đem cho lại có tiền thưởng

Tại Đồn Nôla (Cairang) thầy đội Mai-van-Mỹ khai rằng: lúc trước thầy bị mất cái bóp phôi, trong ấy có một số quốc trái 59800 Emprunt national 1922 n° 27426, khi ấy thì thầy có khai, chứng cứ hùng và xóm đứng đủ hết, dặng chứng cứ đủ xin bắt tại đó.

Tuy từ có như vậy, mà nay thầy nghĩ không bắt buộc chi hết, nên xin ai có được số quốc-trái 27426 ấy, thì làm ơn đem trả lại cho thầy, thì sẽ dặng thầy thưởng 10\$00, mà lại được tiếng tốt nữa. Chớ để chứng cứ trùng số ấy rồi tham đem ra lãnh bạc, thì sẽ bị đa.

Vậy xin anh em xét lấy. (Cộng-binh).
DƯƠNG-TUẤN-ĐỨC.

Lời rao

Tiệm Thái-Phong Cao-lãnh

Tiệm tôi có bán đủ thứ hàng đen, như hàng ta, lãnh tàu, nhiều trầu, nhiều doan, cầm châu, lụa, xuyên v.v... nhưng thợ có danh tiếng ở Cao-lãnh hàng nhuộm điệu nước, kỹ lưỡng, chẳng hề phai trở.

Hàng tàu, tơ lụa trắng đen, màu đủ thứ.

Hàng bác: lãnh, lương, xuyên, the băng que và giấy bác gia láng, đủ thứ.

Hàng tây: cầm nhung, satin, tổ, đen màu đủ thứ, và có bán vải cây đen và vải bông vải sọc và đồ tạp hóa đủ thứ, v.v...v.v...

Hàng bán sỉ và bán lẻ đều tin giá nhẹ nhàn, rẻ hơn các nơi và hàng rất tốt.

Kính mong quý ông quý bà giúp đỡ mua một lần tại rõ biết lòng chơn thật của chúng tôi: hàng gửi gắm chắc vừa lòng quý ông quý bà. Còn hàng gửi theo cách (contre remboursement).

Chủ nhơn: NGUYỄN-VĂN-HẢO kính mời.

CẤP NHÂN THIÊN-CÔNG

Tác giả: PHẠM-THÊ-TRUNG
(Tiếp theo)

Cách hai giờ sau Thông-Chương rước được một ông thầy thuốc đem về; ông Triệu-Thông-Mạng tiếp thỉnh vào nhà tra nước xong rồi xin thầy chẩn mạch cho bà. Vị thầy thuốc này năm nay trạc chừng 37, 38 tuổi, vẫn là người có học-thức văn-chương, lại nghề y người rất cao thủ, nơi vương-đạo mà làm. Thuở xuân niên người có đư học ở Trung-quốc và Nhật-bôn, bởi vậy nên văn-chương kim-thời nhưt là về Hán-văn thì người thông thạo lắm. Thêm cách-thức làm thuốc, tuy là làm thầy thuốc bắc, song người có đọc những sách thuốc tây dịch ra chữ latin, nên người cũng được biết ít nhiều trong việc trị bệnh theo thầy

thuốc Langsa. Cách làm thuốc của người này rất tiện cho kẻ bệnh, là vì mỗi khi khám bệnh chẩn mạch rồi, hề bệnh nào phải dùng mà trị theo cách thầy thuốc Annam thì người dùng theo cách Annam; còn bệnh nào người nhắm phải dùng cách thức của thầy Langsa mà trị mới được, thì người làm theo thầy thuốc Langsa; còn chỗ nào không thấu đáo được thì người khuyên kẻ bệnh hãy đến nhà thương cho quan thầy-tây điều trị. Cách hành y của người như thế, lại người có tính thuần-lương hòa-nhã, không lòng ón nhưn thảng kỹ, hề ai dùng đến người thì người ráng lòng lo cứu chữa; bằng không thì thôi, chớ không có ý lật đổ chế thầy này. Nhạo thầy kia là dối là dối làm không trúng cách, đề đi khoe mình là hay là giỏi, như nhiều người thầy thuốc kia vậy đàu.

Bởi vậy: người Bentre lại Cánhtho dọn nhà làm thuốc lình chữa đày một năm mà thân thể được đổng-đầy.

Người tên là Tịnhh Kim-Phong tự là Tam-phước-Anh. Khi bước vào phòng tay cầm dây đèn sắp đốt cháy; trước khi đặt tay vào mạch, thì thầy Kim-Phong che mắt xem sắc diện bà Trần-thị, thấy thần-sắc biến đổi liền đó bà lại rết 2, 3 tiếng rồi nhắm mắt và nói đau lưng nhức mỏi mình mẩy khó chịu qu; bà vừa muốn trần-trở đay qua chỗ khác thì ông Thông-Mạng bên kêu bà nói rằng: Mẹ nó hãy nằm cho bình-tĩnh để tay ra cho thầy coi mạch hí thuốc cho mẹ nó uống chớ. Có rước ông thầy thuốc ở ngoài chớ vô đây. Ráng lấy...!

Bà nghe nói vậy, tuy là nằm yên để tay ra cho thầy chẩn mạch, nhưng mà miệng cũng rên hi hi hoai. Coi

mạch xong, thầy ngồi xem sắc diện bà rồi thầm đoán cho bà phải bị bệnh (?) rồi theo mạch đi thì sắc diện của ta bình hiêm-nguy đó, song sẽ hơi căng há ra lên không cho ắc chất. — Thưa bà, trước vai ngay đượ, bà bình rồi, nhua mặt và nhua bà phát bệnh, bà có đi đâu bị đượ...)

chạm mà trầy tay dái chơn cũ không? — Rồi sao nữa, xin bà ráng nói tiếp... — (Ninh thỉnh chừng vài phút đồng hồ rồi bà giỡng nói) có đượ nhua một cái miếng chèn bề dút một chút ở đầu ngón chơn cái bên tả kia. Đút vậy, chớ không sao, hôm nay nó còn éé một chút mà không thấy làm đợc gì ráo... — Thưa bà, xin bà cho tôi xem chỗ đứ dút đó. Thấy Kim-Phong xem xong rồi hỏi bà: tay chơn bà nó có đứ không? — Dạ, cách chừng 2 bữa rày, tôi có lột ra sau vườn coi cho mấy đứ nó

phát có theo mấy cái bờ cau, rồi tôi... (nói đến đây ở sau lưng bà thấy nó đứ nhều một cái đầu khó chịu, lại 2 cái bình hiêm-nguy đó, song sẽ hơi căng há ra lên không cho ắc chất. — Thưa bà, trước vai ngay đượ, bà bình rồi, nhua mặt và nhua bà phát bệnh, bà có đi đâu bị đượ...)

chạm mà trầy tay dái chơn cũ không? — Rồi sao nữa, xin bà ráng nói tiếp... — (Ninh thỉnh chừng vài phút đồng hồ rồi bà giỡng nói) có đượ nhua một cái miếng chèn bề dút một chút ở đầu ngón chơn cái bên tả kia. Đút vậy, chớ không sao, hôm nay nó còn éé một chút mà không thấy làm đợc gì ráo... — Thưa bà, xin bà cho tôi xem chỗ đứ dút đó. Thấy Kim-Phong xem xong rồi hỏi bà: tay chơn bà nó có đứ không? — Dạ, cách chừng 2 bữa rày, tôi có lột ra sau vườn coi cho mấy đứ nó

(Sau sẽ tiếp)

